

דברי הכפר

"אנשים עורכים מסעות
כדי להשתאות לגובהם של הרים,
למימדי ענק של הגלים בים,
למסלוליהם הארוכים של נהרות,
למרחבי האוקיינוסים,
לתנועתם המעגלית של הכוכבים;
והם חולפים על פני עצמם
מבלי להשתאות כלל".

סנט אוגוסטין

- עצור לרגע, קצת להשתאות על עצמך,
והאמן כי.... אין כמוך, באמת.

גיליון מס 1974 * כ"ג חשוון תשס"ו * 25 בנובמבר 2005
כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

27/11	מיכל עדר	2/12	איתמר כהן (נכד ר. כהן)
	ענבל אנג'לקוביץ		מאור ראובנוב
	עוז שיינגזיכט		מיה קרטיס (נכדה - אלמן)
	עמרי יוחנן סלע (נכד)	3/12	גשם כמרן (נכד ארנולד)
	מאיה שובל (נכדה)		
28/11	רמה זולטי		
	אורלי בן צבי (נכדה)		
1/12	יורם בן-חיים		
	נעה בן-חנוך (נכדה)		
	דרור גלעדי (נכדה-שרקי)		

ימי נישואין

30/11 אסנת ודרור אגמון

נזכור

כו	בחשוון תש"ן	24.11.89	נוח שיין
כט	בחשוון תשס"ה	13.11.04	ראובן מנדז'גורסקי

פרורי סתיו 2005

שיפשוף נעים - לירן לינטון ואריק אילייב שמתגייסים ביום רביעי הקרוב, יחד עם עוד חברה מהגליל במסגרת בני המשקים של הנח"ל, שיהיה בהצלחה, שירות קל ונעים והעיקר שיחזרו הביתה בשלום.

כאן שביתה - כנראה שבחירתו של עמיר פרץ לרשות העבודה החדירה משהו חדש לאוויר גם במקומותינו. השבתת הלימודים של ילדי "מבוא הגליל" מצד ההורים, עקב אי שביעות רצון בלשון המעטה, נוכח אי הסדר והבלגאן ששרר בהסעות לבית הספר. המחאה נגד רכז התחבורה של המועצה - וויצמן, שהתעלם לאורך זמן מהטענות והפניות של ההורים בצורך בנהג קבוע המכיר את הילדים, מבין את האופי המיוחד של הנסיעה ומגיע אליה רגוע ולא לחוץ. המחאה עברה וכבר בערב ההשבתה נערכה ישיבה לליבון הבעיות. כל זה אינו מסיר מהאחריות הילדים להתנהגות הולמת במהלך הנסיעה, נקווה לשינוי לטובה.

סתיו ישראלי - אחרי ימים ארוכים של סתיו ישראלי טיפוסי עם ימים נעימים ביותר, המזכירים יותר קייץ אירופאי קלאסי, זכינו ליומיים של הדבר האמיתי - טמפרטורות נמוכות וכמות מרשימה של משקעים. הלואי וימשיך ככה.

לא רק פרס - שמעון פרס כבר הוכיח לכולם שלמרות גילו המתקדם, הוא רץ בלתי נלאה המציב אתגרים לבני הדור הצעיר. ובכן לא רק הוא, גם בת גילו יעל נמנוב הוכיחה בשבת האחרונה שכוחה עדיין ברגליה, אמנם לא בריצה אלא ברכיבת שטח על אופניים. אחרי שדי נואשה מחוסר ההענות למודעה שלה, בחיפוש אחרי שותפים לרכיבת אופניים, רתמה יעל למשימה את בני המשפחה וכך יצאנו: אבי, גולן, ליהי וכרמל מחוזקים בשחק מלינה, לרכיבה דרך השדות לכיוון ההצפה באגמון החולה. אמנם ליהי וכרמל הצטרפו רק "בגשר הפקק", אך עשינו זאת. חשבון פשוט שערכנו גילה שסה"כ שנות גיל כל הרוכבים ביחד היו פחותים מגילה של יעל. עד 120. מזג האוויר שיתף פעולה והאגמון יפה מתמיד. מומלץ בהחלט לכל אחד לנסוע לבקר שם. יעל עדיין מחפש שותפים לרכיבה.

העגורים - מלבד העגורים ושאר בעלי הכנף שאפשר לראות באגמון (רק שלא יקבלו לנו חלילה שפעת...) זו גם הזדמנות טובה לספר על "מעלליה" האחרונים של החסידה: ובכן, סיגל הדר ילדה במזל טוב בן שני. קצת יותר רחוק הגיעה נדידת העופות גם לאוסטרליה הרחוקה, שם ילדה סמדר וויטהם בת שניה העונה לשם המגניב JAZZ. מזל טוב לכל בני המשפחות.

קבלת פנים - קבלת פנים "נאה" ציפתה לנחמן כץ בשובו יחד עם לאה מארצו של הדוד סם. מישהו עלום שם וזהות חיבל במערכת הכרטיס המגנטי של הסובארו החדשה (יד שניה...) של המשק. אמנם כבר ציינו שעמיר פרץ נבחר, אבל חזון "מכונית לכל פועל" ועוד בלי לשלם, עדיין רחוק.

בר מצווה - ישיבה ראשונה של הורי כיתת איילה, שתחגוג השנה את שנת בר המצווה, נערכה בשעה טובה, נרשמה נוכחות כמעט מלאה. קרוב לוודאי שאתם עוד תשמעו מאתנו, במהלך התקופה. זו גם הזדמנות לאחל הרבה בריאות לקים קפלן בת הכיתה.

קובץ משתלה - בשקט בשקט החליפה האישה הראשונה של המשתלה קידומת, כבר 40 חורפים חורפת הנערה, אבל מי סופר? "הנמרים" בהלם. שיהיה במזל טוב והרבה הרבה סגול בעיניים ובנשמה.

- שעות קשות ביותר עברו על יעקב דדוש השבוע כאשר נאלץ לשבת שעות ליד מכון הפסנתרים שהגיע לתת את הצליל הנכון והמדויק לפסנתר החדש של הכישרון העולה ניב דדוש. כיוון שגם רוסית היא שפה שיעקב לא כל כך שולט בה... לא יכלו השניים אפילו להתייעץ ולהחליף חוויות מקצועיות, בגבעת אולגה כבר דורשים להקים ועדת חקירה. סוף סוף טוענים המקומיים חייבם למתוח קו אדום למה שהמעוללים הקיבוצניקים לבן המקום. ממקורות המקורבים ל-י.ד, נמסר שנשקלת נסיעה לתאילנד לשם התרגעות ויציאה מהטראומה.

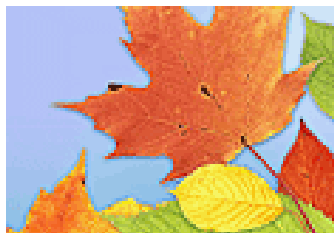
- מזל טוב כפול ומכופל מגיע לנופר מלינה שגם חגגה יומולדת וגם העניקה לעצמה מתנה יפש בזכות רשיון נהיגה, כשעברה בטסט ראשון את המבחן הקובע. שיהיה במזל טוב וסעי בזהירות כי זה למעשה המבחן הכי חשוב בחיים.

- ג'וני הרמץ מסרב לקחת אחריות לירידה ברווחי "קוקה-קולה" אחרי שעבר למתחרה R.C. בצעד תגמול שוקלת החברה להמליץ לנשיא בוש לשלול את האזרחות האמריקאית של ג'וני בוי בשל הבגידה. חכו להתפתחויות.סתתתתם...

זה הכל להפעם. זכרו לנהוג בזהירות, להדליק אורות, וכמו תמיד שיעבור לכם הכל ממול.

שבת שלום

דורית, אבי, אביב, גליל, בת אל, כגולן, ליהי וכרמל רוזנקרנץ.

שלום לכם חברים מבוגרים וצעירים כאחד

אני שייכת לקבוצת החברים אשר מבקשת לשנות את סעיף 8ב' בחוברת שיוך דירות.

חשוב לי להגיד לכם שהרצון שלנו לשנות את הסעיף לא בא מניסיון לפגוע בשכבת הוותיקים (כפי שזה מוצג בכתובים ובאסיפה) ולא ליצור כל ריב ומדון. כל שאנו מנסים לעשות זה להישאר עם הראש מעל פני המים. צר לי מאוד לשמוע בכל פעם בדברי חברי צוות השיוך ובמיוחד במאמרים של קולין את דברי ההתרסה וניסיונות ההתססה של שכבת הוותיקים כנגד הצעירים. כתבות ב"דברי" עם כותרות מאירות עיניים בלשון "פגיעה בזכויות וותק..." וכדומה.

אנשים יקרים, חלילה לנו מלפגוע בזכויותיכם. זכויותיכם קיימות ושרירות. לוותק שלכם תמיד היה ותמיד יהיה ערך וביטוי. תמיד היה - כי מאז ומתמיד כל רשימת צריכה חדשה, הייתה מתחילה בוותיקים כמובן על פי הוותק; מזגנים, טלוויזיות, מרפסות, גגונים, דלתות רשת ועוד. בדרך כלל כשהגיע התור לחלק מהצעירים הוא הופסק. זה מה יש!!! תמיד יהיה - כיוון שעוד תוכניות רבות לנו למימוש נכסים משותפים, שאתם תהיו הראשונים לזכות בהם וליהנות מהם, וגם זה מה יש!!!

חורה לי מאוד לשמוע באסיפה חברה וותיקה שהפליאה להתפלפל והציעה שאם השינוי שלנו יעבור, הרי שיש מיד להעלות את רף השנים אשר מקנות זכות לרכישת דירה. מה מנסים לעשות פה? בכל דרך שהיא להקשות על רכישת הבתים בכפר הנשיא ויהי מה???? צוות שיוך דירות "יוצא למלחמה" נגד ציבור לא מבוטל בכפר הנשיא??? נראה לי שמחפשים כל דרך לשמור על זכויותיו של פלג אחד בחברה ומתעלמים לחלוטין מפלג אחר. זה כל כך עצוב שזו הגישה פה, כי בעצם מה כל כך חשוב להקשות על חייהם של משפחות צעירות בכפר הנשיא? למה לא לתמוך בצעירים שיהיה להם קל לרכוש את דירתם ולרצות לחיות פה? תראו את הפרדוקס. על מנת למשוך אלינו בני משק שעזבו הפלאנו והגדלנו בהטבות שהצענו להם, כי אנו רוצים אותם פה. איך יתכן שבקרוב חברינו אנחנו לא יכולים לעשות מחווה דומה?

נכבדי - גם ככה יהיה על המשפחות הצעירות לשלם הרבה כסף על הדירה שירכשו. יהיה כסף לתת לכל אלה שצריך אבל אולי קצת פחות, בכך שכל אחד ייתן קצת מעצמו ויותר קצת מחלקו, כדי שמקסימום של אנשים יוכלו לממש זכות לרכישת דירה בחייהם. זה באמת כל כך סוף העולם?

קולין כותב במאמרו האחרון ב"דברי": החבר לוקח לעצמו את משכורתו ורק משלם מיסים... "רק משלם מיסים"???

קולין ידידי איפה אתה חי? המיסים כל כך גבוהים פה שאנחנו נשארים בלי כסף לשלם את המשכנתא.

הקיבוץ שלנו הפך ל"ישוב אוכל יושביו". משפחה אחת כבר עזבה אותנו כי לא יכלו לעמוד בנטל המיסים.

זה לא מדליק נורה אדומה לאף אחד פה? ולכן קולין אל תספר לי בבקשה על המשכנתא שמשלמים בהסוללים, כיוון שלהם אין את נטל המיסים שיש לנו ולכן יש להם כסף לשלם את המשכנתא.

כמה פעמים הבטיחו לנו שיורידו את המיסים? ולא קורה שום דבר משמעותי בעניין. הבטחות הבטחות...

אותו הדבר בתהליך שיוך דירות. בתחילה הבטיחו שהעניין ייקח בין שנתיים לשלוש שנים עד ליום הרישום במנהל. אנחנו סוגרים בקרוב ארבע שנים ועוד לא רואים את הסוף.

באסיפה ביום א' הבטיח אביו שמדובר לפחות בעוד שנתיים עד לרישום במנהל. מפתיעה אותי ההבטחה הזו כיוון שאני באופן אישי שמעתי את ברוך כהן אומר יותר מפעם אחת "תשכחו משיוך דירות. יש כל כך הרבה בעיות עם זה שזה לא יקרה אפילו בעוד 15 שנה"

אני מודה לך ברוך על הכנות, רק חבל שאתה לא משתף בה את כולנו כדי שנדע לעשות לעצמנו את ההחלטות הנכונות פה ולא ניכשל באישור תוכנית כוזבת.

כמו כן קולין, כיצד נושא הרחבת הבתים קשורה לעניין?? מה זה משנה עם זה נעשה בזמן הקרוב או לפני 8 שנים?? מה לא ברור לך בהכרח שבהרחבת הבתים הקטנים שיש לנו???

אני משוכנעת שכהורה אתה מאוד שמח למען הילדים שלך שהצליחו לקנות לעצמם בית גדול ולשפר את חייהם. אני בטוחה שלא תדרוש מהם שישלמו לך כסף בגלל שלך יש בית קטן ולהם יש גדול! כהורה אני משוכנעת שהרצון שלך לעזור ולתמוך בהם הוא גדול, ואם אינך יכול ממש לעזור, אני בטוחה שלא תנסה להקשות או להכשיל אותם.

הלוואי שהיית יכול לראות בנו, צעירי הקיבוץ, את ילדיך, ההמשך ליישוב שאתה הקמת בעמל רב כל כך. שתשמח בשבילנו ותחפש דרכים להקל ולתמוך בנו להמשיך לקיים ישוב חי ותוסס.

את הצעירים שבינינו אני שואלת - האם התעמקתם במשמעות הכלכלית שיש לסעיף 8ב' עבורכם?

זה לא פשוט. כשזה מופיע כמשפט קטן ותמים, בתוך חוברת שלמה של משפטי עורכי דין מפולפלים, קשה להבין עד הסוף מה זה אומר ולכן מתפספס בקלות בהצבעה בקלפי.

חברי לצוות ואני נשמח מאוד להאיר את עיניכם ולהסביר במה מדובר על מנת שתדעו היטב על מה אתם מצביעים והפעם לא תפספסו - למען עצמכם.

ולסיום חברים יקרים.

אנחנו חיים פה ורוצים להמשיך ולקיים את הקהילה שלנו, שמשולה בעייני לשבט גדול שיש בו זקנים, צעירים וילדים החיים ביחד. מהות השבט בהתקיימותו היא בכך שכל אחד תומך בשני בזמנו.

כל שנבקש היום, הוא שתתמכו בנו ותאפשרו לנו להתפתח לרכוש את ביתנו בקלות ללא צרות עין, למען נמשיך לפעול להמשכיותו של השבט שלנו.

תודה על תשומת הלב
עירית ג.

בית יונתן

תופעה מוכרת לנו תושבי הגליל, כאשר יש לנו אורחים ולוקחים אותם לטיל בגליל, לפתע אנו מגלים שישנם כמו מתחת אף מקומות שאנחנו לא שמים לב לקיומם. שמעולם לא שאלנו את עצמינו או ביקשנו פרטים אודותם, כמו לדוגמה, "בית יונתן", שעוברים אנחנו אותו יום יום, ואפילו רואים אותו מחדר האוכל של הקיבוץ.

מעט מאוד אנשים יודעים על הנכס היקר הזה הנמצא בקרבנו. עד כמה הוא גורם משמעותי וחיוני בחיים של רבים. זהו פרויקט שמשק כפר הנשיא יכול להתגאות בו. כיצד על ידי יוזמה, מאמצים עזים ומסירות מבורכת הצליחו להקים גן עדן לאנשים עם צרכים מיוחדים.

בואו נחזור להתחלה. נלמד או נכיר מחדש את ההיסטוריה של המקום. כדי להבין את הבסיס אנו צריכים לחזור מספר שנים טובות לאחור, כאשר הוקם חדר חולים ביוזמתן של אירית בן חיים ובטי רוארי החובשות של הקיבוץ דאז, בטיפול של רודה. המקום מיועד לחברים הזקוקים להבראה, איזולציה, שיקום ועוד צרכים מיוחדים,

החלטתי לראיין חברים אשר עבדו במקום, על מנת לקבל את האינפורמציה הרלוונטית לראשונה ראיתי את וויטה אשר עבדה בהתחלת הפרויקט, בית יונתן הוקם על ידי משפחתו של יונתן בולטר, מתנדב מאנגליה במלחמת השיחרור אשר מצא את מותו בשדה מוקשים על יד משמר הירדן, המשפחה תרמה כסף להקים מפעל לזכר בנם ועל שמו, הבית הראשון היה קטן, מפעל צנוע, התושבים הראשונים היו חברים הזקוקים לטיפול מיוחד על מודל של חדרי החולים שהיו, בנוסף למתבגרים אשר הזדקקו לדיאטות מיוחדות למחלות כמו אנורקסיה וכו', לפי הצורך נעזרו על ידי דוקטור ג'ים והאחיות שנקראו להתייעצות. הפעלת המקום היתה תמיד בחסותה של וועדת הבריאות המקומית. מאוחר יותר כאשר הפרויקט התרחב וגם העלות עלתה הוקמה וועדת מיוחדת אשר בין היתר בתפקידה לחפש משאבים נוספים.

וויטה עבדה כמטפלת במקום במשך כעשרים שנה, כאשר היה צורך לגייס עזרה נוספת כשהעסק גדל נכנסה רחל ג'קסון לתמונה.

1996 בית יונתן עדיין חדר חולים, חמישה חדרים קטנים, מטבח קטן, וחדר אוכל, 1997 נוסף לחברים הזקוקים לעזרה, והורים של חברים, נוספו גם חברים שהיו זקוקים לטיפול ועזרה זמנית, הם בילו חלק מהיום בבית יונתן וחזרו לפנות ערב לביתם. נוסף להם, היה צוות בית יונתן אחראי גם למטופלים בבית, בתקופה ההיא גרו שישה הורי חברים בבית יונתן,

1980 הוסיפו ובנו חדרים נוספים עד לשישה חדרים. JEWISH CLAIM SOCIETY והפדרציה הציונות באנגליה תרמו כסף וסיפקו ציוד, רחל מוסיפה שאלק קולינס עזר לאסוף כספים על ידי הקשרים שהיו לו באנגליה, 1980 משרד הבריאות הכיר בבית יונתן כבית סיעודי וסיפק רשיון לשכן בבית שניים עשר דיירים. צוות המטפלות גדל, האחות הראשונה של הבית היתה דליה בוסקילה (חצור), עד אשר ליאוני גולן נכנסה לתפקיד, הרושם היה שהפרויקט נעשה יותר מקצועי, והחלו להיכנס גם תושבים מהאיזור, מחוץ לקיבוץ. זה היה המצב במשך שבע שנים, ב-2005 הוסיפו עוד שני חדרים, היום יש מקום לשישה עשר דיירים,

כאשר רחל היתה המנהלת האדמיניסטרטיבית, באחריותה היה לקבל מטפלים לעבודה, קשר עם מוסדות, וכמובן טיפול בבקשות דיירים להתקבל לבית יונתן, כאשר ההכרעה בסופו של דבר היתה המקצועית, בידי ליאוני והרופאים, בשיחה שלי עם רחל היא הודתה בפני שאכן לפעמים זה לא היה קל, אך היא אהבה את העבודה, נהנתה לעבוד עם האנשים, והרגישה שהיא עושה דבר חשוב ומשמעותי, אני הייתי מוסיף גם את המסירות,

הפגישה הבאה שלי היתה עם יעל שפרונג אשר מסרה לי אינפורמציה נוספת, יעל מוסרת שבעצם הרעיון התחיל אצל תמר וולפין המזכירה דאז, אשר טענה בצדק שחברים מתבגרים ומזדקנים ויש לחשוב על העתיד, ולהקים בית אבות, על מנת לספק את הטיפול הדרוש, יעל טיפרה לי על הקשיים בהם נתקלו כדי לקבל את רשיון משרד הבריאות, היו דרישות קפדניות אשר חייבו לדייק בהם. כל תרומה כספית ממקורות מבחוץ היתה חייבת באישורים, כמו כן ספרה יעל שמשקים אחרים כמו מעין ברוך, אשר רצו להקים מפעל דומה, ירדו מהנושא, כאשר נתקלו בבעיות הכרוכות בהקמתו, והעדיפו לשלוח חברים לאחד הבתים הקיימים באיזור. היו דיונים עם קלרה לוין מרכזת וועדת הבריאות של המועצה האיזורית, לשכנע אותה על הצורך להקים פרויקט כזה ולא להעביר חברים לבתים הקיימים.

הזכרתי את ה"ג'ואיש קליינס סוסייטי", זו עמותה לעזרה לניצולי שואה, רק אחרי שסיפקו להם רשימה של כל החברים אשר באו מאירופה, הם היו מוכנים לעזור לספק ציוד לבית. מאוחר יותר היושב ראש של העמותה התנגד לקבל אנשים מבחוץ כדיירים, בטענה שהכסף מיועד רק לחברים ניצולי שואה. המצב הכלכלי כלל לא עניין אותו, הבעיה של איזון כלכלי של המקום, לא להיכנס להפסדים ולסכן את כל הפרויקט, קיימת עד היום הזה,

אחרי כל הראיונות הגעתי למסקנה שללא העבודה הקשה והמסירות של חברים בית יונתן לא היה קיים,

במאמרי הבא אספר קצת על הבית, ניהולו, ודייריו.

לני (רוז) עיד

אינטרנט

אנחנו עדים לתקשורת "קשה" בזמן האחרון. הבעיה ידועה ונמצאת בטיפול. אחד הפתרונות המתבקשים הוא הרחבת הפס הרחב שלנו. כל זה טוב ויפה אלא שמערכת הנהלת החשבונות נמצאת אף היא על הפס הרחב. עקב דרישות כאלה ואחרות של המועצה האזורית אנו מחוברים בצורה כזו שאי אפשר כרגע להרחיב את קו התקשורת. אנחנו במשא ומתן במשך כשלושה חודשים בענין וקרובים לפתרון הבעיה. על כן אנו נדרשים להעזר בסבלנות ובקרוב נוכל להרחיב את פס התקשורת שלנו ולאפשר גלישה חופשית יותר ומהירה יותר.

אני מבקש להזכיר לכל משתמשי הרשת מספר דברים:-

- א. פאול גלוק הינו הכתובת לבעיות אינטרנט וניתן להשאיר לו הודעה בשלוחה 4778
פאול יעביר אלי תקלות לטיפול במידת הצורך.
- ב. לגבי תקלות כלליות, אין באפשרותי להודיע על כל תקלה לכל 200 משתמשי הרשת ועל כן הוכנסה מזמן תיבה להודעות כאלה. להודעה זו ניתן להגיע ע"י חיוג 4730 ומיד לאחר מכן 7001.

בברכה - דוד אלמן

רשימת שומרים
לשבוע 25/11 עד 1/12

שחר כץ	שישי 25/11
אריק לינטון	יום שבת 26/11
עופר לובל	יום א' 27/11
מיכה ליפשיץ	יום ב' 28/11
שבי מזרחי	יום ג' 29/11
ארז מירב	יום ד' 30/11
יוסי מלינה	יום ה' 1/12
יהודה בן-זאב	שבת 9/10